

DECIZIE

22 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Petru Moraru

Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de reprezentantul SRL ”Boghian” – P. Lupea împotriva încheierii din 01 iunie 2015 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în pricina civilă intentată în cadrul procedurii de insolabilitate a SA ”Mecons”.

c o n s t a t ă :

La data de 11.03.2009 administratorul insolabilității SA ”Mecons” a înaintat un demers prin care a solicitat confirmarea dreptului de proprietate a lui Bostan Vitalie asupra apartamentului nr. 29, situat în mun. Chișinău, bd. Decebal 80.

Prin hotărârea din 12.03.2009 a Curții de Apel Economică s-a dispus anularea sechestrelor și interdicțiilor de înstrăinare de pe apartamentul nr. 29 din mun. Chișinău, bd. Decebal 80; s-a confirmat dreptul de proprietate a lui Botezat Olga asupra apartamentului sus menționat și s-a obligat Oficiul Cadastral Teritorial mun. Chișinău de a înregistra ca proprietar al bunului imobil respectiv, pe Botezat Olga.

La data de 03.09.2013 reprezentantul SRL ”Boghian” – P. Lupea a depus cerere de revizuire prin care a solicitat casarea hotărârii din 12.03.2009 a Curții de Apel Economică, cu restituirea pricinii pentru rejudecare în fond.

Prin încheierea din 01 iunie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de reprezentantul SRL ”Boghian” – P. Lupea.

La data de 11 iunie 2015 reprezentantul SRL ”Boghian” SRL – P. Lupea a declarat recurs împotriva încheierii din 01 iunie 2015 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia cu remiterea pricinii spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că încheierea recurată este ilegală și pasibilă de a fi casată.

Drept temei al concluziei menționate, s-a indicat că hotărârile adoptate la 12.03.2009 de instanța de insolabilitate, au fost emise nu în cadrul procedurii de insolabilitate a SA ”Mecons”, ci în cadrul examinării dosarului comun cu cel al procedurii planului a SA ”Mecons”, fapt relatat de către judecătorul N. Craiu în partea introductivă a hotărârilor vizate, din care rezultă că a îmbinat procedura contencioasă cu cea de insolabilitate. Astfel, precizează că hotărârile au fost adoptate în cadrul procedurii de insolabilitate și astfel, SRL ”Boghian” nefiind validat pînă în prezent în calitate de creditor al SA ”Mecons”, nu ar avea dreptul să conteste hotărârile adoptate, chiar dacă prin acestea au fost încălcate drepturile SRL ”Boghian” .

Totodată, menționează că conform art. 446 CPC, pot fi supuse revizuirii hotărârile, încheierile și deciziile irevocabile ale tuturor instanțelor judecătorești, în condițiile prezentului capitol. Astfel, legea nu face careva excepții pentru hotărârile adoptate în cadrul procedurii de insolvență. Ori, din norma art. 447 lit. b) CPC, rezultă că sînt în drept să depună cerere de revizuire persoanele care nu au participat la proces, dar care sînt lezate în drepturi prin hotărârea, încheierea sau decizia judecătorească. Deci, legea nu face diferențiere a persoanelor lezate în drepturi după principiul că ar fi sau nu creditor validat al căreiva societăți.

Consideră că deși cererea de revizuire a fost depusă la 03.09.2013, SRL “Boghian” a fost informat despre intenția instanței de a examina cererea de revizuire doar la 18.05.2015, adică peste un an și nouă luni, fiind depășit cu mult termenul de 5 zile prevăzut la art. 168 (4) CPC, iar cererea a fost examinată abia la 01.06.2015, adică peste 1 an și 9 luni, fiind depășit orice termen rezonabil prevăzut la art. 192 CPC, fapt care a adus prejudicii ireparabile SRL “Boghian”, deoarece în perioada de tergiversare a examinării cererii de revizuire, judecătorul Curții de Apel - N. Craiu, a convocat la 11.06.2014 o ședință de judecată, fără implicarea în proces a SRL “Boghian” și a adoptat o încheiere de anulare a sechestrelor aplicate asupra apartamentelor nr.29 și nr. 94 din blocul locativ din bd. Decebal 80, mun. Chișinău, și a dispus transmiterea apartamentelor litigioase în proprietatea terților V. Bostan și O. Botezat, dispunând astfel lichidarea masei debitoare a SA “Mecons”, predestinată satisfacerii creanțelor SRL “Boghian” pe procesul conex în derulare la judecătoria Centru.

Afirmă că încălcarea termenelor rezonabile de examinare a cererii de revizuire nr. 2 și includerea samavolnică și ilegală a judecătorului N. Craiu, în procesul de insolvență a SA “Mecons”, a adus la imposibilitatea examinării cauzei din speță, din motive de lipsă de exercițiu a SA “Mecons” și din lipsă a obiectului acțiunii, fapt ce predispune încetarea procesului pe temeiurile art.265 lit.g).

Consideră SRL “Boghian” că toate actele ce reprezintă măsurile procesuale privind derularea cererii de revizuire nr.2 în Curtea de Apel Chișinău au fost perfectate doar în anul 2015 și constituie acțiuni ilegale ale instanței de judecată. Mai mult ca atît, pînă la 18.05.2015 SRL “Boghian” nu a fost citat sau informat despre examinarea cererii de revizuire nr.2, ori, la materialele dosarului nu sînt prezentate date confirmative privind expedierea citațiilor prin intermediul oficiului poștal sau alte înștiințări așa cum prevede art. 100 CPC.

Precizează recurentul că instanța de revizuire nu a dat posibilitate reprezentantului SRL “Boghian” să pledeze în favoarea admiterii cererii de revizuire pe baza temeiurilor stabilite la art. 449 lit. b) și lit. c) CPC, fiind întrerupt repetat, pe motiv că instanța nu examinează cererea de revizuire, ci doar admisibilitatea acesteia, încălcând de fapt norma art. 52 alin. (2) CPC, care prevede că dezbaterile sînt limitate la admisibilitatea revizuirii și la faptele pe care se întemeiază. Deci, instanța de revizuire a pus la baza examinării cererii de revizuire nr.2 prezumția că hotărârea instanței a cărei revizuire se cere a fost justă în raport cu circumstanțele sau faptele existente la data pronunțării hotărârii și poate fi revizuită doar dacă ulterior s-au descoperit date sau fapte noi, încît situația de fapt, privită prin prisma noilor elemente nu mai corespunde realității, impunîndu-se retractarea hotărîrii respective. Iar, în opinia recurentului, o astfel de apreciere este ilegală, deoarece hotărîrile supuse revizuirii sînt ilegale, prin faptul că judecătorul N. Craiu nu avea competența să adauge, în decizia din 09.12.2008, apartamentele litigioase, fapt prin care a încălcat atît norma imperativă a art. 36 CPC,

cît și a hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.34 din 22.11.2004, în care s-a menționat că instanța de insolabilitate nu este în drept să soluționeze litigiile de drept. Mai mult, judecătorul N. Craiu a încălcat și prevederile art. 141 al Legii insolabilității, deoarece apartamentele nr.29 și nr.94 din blocul menționat supra au fost rezervate după SRL „Boghian”, iar rezervarea urma a fi respectată pînă la soluționarea litigiului de drept privind confirmarea de către administratorul insolabilității SA “Mecons” a creanțelor SRL “Boghian”. Mai mult, judecătorul N. Craiu a ignorat examinarea primei cereri de revizuire depusă de SRL “Boghian” pînă ce a fost degrevat de dreptul de a gestiona dosarul de insolabilitate a SA “Mecons” în decembrie 2009.

Menționează că despre faptul că instanță de revizuire a declarat inadmisibilă cererea de revizuire depusă de SRL “Boghian”, pe motiv că revizuentul nu este creditor validat și nu ar fi în drept să ceară revizuirea hotărîrii instanței de judecată, a cunoscut la 05.06.2013, fapt ce a și impus înaintarea, în termenul de trei luni, cererea de revizuire nr.2, probată prin circumstanțe și fapte noi, care nu au fost examinate de nici o instanță.

Consideră recurentul că este formală și motivarea instanței de revizuire, precum că retractarea neîntemeiată a unei hotărîri judecătorești irevocabile produce efecte grave pentru părți, întrucât se încalcă principiul stabilității raporturilor juridice, deoarece SRL “Boghian” nu a fost parte sau participant la procesul judiciar din 12.03.2009, fapt tănuit de prima instanță pronunțând hotărârile respective din oficiu, fără a dispune de competență la soluționarea litigiilor.

Subliniază SRL “Boghian” că își întemeiază cererea de revizuire nr.2 pe prevederile paragrafului 1 din art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale din 04.11.1950, conform căruia orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu drept civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

În conformitate cu art.425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Din materialele pricinii rezultă că încheierea contestată a fost pronunțată la data de 01 iunie 2015 și expediată în adresa participanților la proces la data de 08.06.2015 (f.d. 85), iar recursul a fost declarat la data de 11 iunie 2015.

Astfel, instanța de recurs consideră că recursul a fost declarat în termen.

Examinând materialele dosarului în raport cu argumentele recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de apel din 01.06.2015, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Colegiul reține că încheierea recurată este adoptată în conformitate cu normele de drept procedural și cu aprecierea completă a tuturor probelor și a circumstanțelor cauzei, motiv pentru care de către instanța de recurs este considerată legală și întemeiată.

Din conținutul recursului declarat de reprezentantul SRL ”Boghian” – P. Lupea rezultă că recurentul nu este de acord cu încheierea din 01 iunie 2015 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către

reprezentantul SRL "Boghian" – P. Lupea împotriva hotărârilor din 12.03.2009 a Curții de Apel Economice.

Prin urmare, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel examinând cererea de revizuire înaintată de către reprezentantul SRL "Boghian" – P. Lupea corect a constatat că revizuentul a depus cerere împotriva hotărârii din 12.03.2009 a Curții de Apel Economice cu depășirea termenului de 3 luni, adică la data de 03.09.2013.

Ori, conform art. 450 lit. b) și c) CPC, în termen de 3 luni din ziua în care persoana interesată a luat cunoștință de circumstanțele sau faptele esențiale ale pricinii care nu i-au fost și nu puteau să-i fie cunoscute anterior, dar nu mai târziu de 5 ani de la data rămânării irevocabile a hotărârii, încheierii sau deciziei – în cazul prevăzut la art.449 lit.b); în termen de 3 luni din ziua în care persoana interesată a luat cunoștință de circumstanțele respective – în cazul prevăzut la art.449 lit.c).

Raportînd la caz normele menționate supra, instanța de recurs conchide că din materialele cauzei și anume din procesul-verbal din 01 iunie 2015 (f.d. 72-74) recurentul confirmă că a aflat despre hotărârile supuse revizuirii cu 12-13 zile după data emiterii acestora, contestîndu-le chiar și cu cerere de revizuire.

Acest fapt fiind confirmat și prin demersul înaintat de către SRL "Boghian" la data de 30.06.2009, prin care a solicitat președintelui instanței de apel economice explicații privind procedura de judecare a cererii de revizuire formulată de SRL "Boghian". (f.d. 13)

Respectiv, Colegiul reține că recurentul a luat cunoștință cu presupusele circumstanțe sau faptele esențiale ale pricinii la data cînd a înaintat în instanță prima cerere de revizuire, adică cînd a depistat precum că încălcările emise în actul judecătoresc din 12.03.2009 a Curții de Apel Economice.

Prin urmare, nu poate fi reținut ca întemeiat argumentul recurentului, precum că termenul de 3 luni, a început a curge abia din data de 05.06.2013, atunci cînd a aflat că instanța de revizuire a respins cererea, pe motiv că revizuentul nu este creditor validat și nu ar fi în drept să ceară revizuirea hotărârii instanței de judecată.

Aici, Colegiul menționează că termenul de 3 luni începe a curge din data cînd a aflat despre hotărârile supuse revizuirii, adică în perioada de 25.03.2009-30.06.2009, așa cum a invocat însăși SRL "Boghian" în cererea de revizuire, și nu atunci cînd a aflat despre respingerea cererii de revizuire - 05.06.2013.

În circumstanțele relatate, Colegiul reține ca întemeiate concluziile instanței de revizuire în vederea omiterii de SRL "Boghian" a termenului de depunere a cererii de revizuire, deoarece SRL "Boghian" înaintînd la data de 03.09.2013 cerere de revizuire împotriva hotărârilor 12.03.2009 a Curții de Apel Economice a omis termenul de 3 luni. Ori, art.450, lit. b) CPC, expres condiționează începutul curgerii termenului de prescripție.

În această ordine de idei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că admiterea cererii de revizuire depuse de către reprezentantul SRL "Boghian" – P. Lupea ar însemna încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a drepturilor celorlalte părți la un proces echitabil, garantate de art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului de judecată, adică principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești. Acest principiu cere

ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii, doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare.

Mai mult ca atât, revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. Ori, o derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare.

Prin prisma celor expuse supra, Colegiul reiterează că cererea de revizuire este depusă în afara termenului de prescripție și Colegiul ajunge la concluzia de a o respinge.

Având în vedere circumstanțele descrise, Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, consideră corectă încheierea 01.06.2015 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire a SRL „Boghian”, iar recursul declarat împotriva actului judecătoresc nominalizat îl consideră ca neîntemeiat, în legătură cu ce recursul urmează a fi respins și menținută încheierea contestată.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de reprezentantul SRL ”Boghian” – P. Lupea

Se menține încheierea 01 iunie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Petru Moraru

Oleg Sternioală